

РЕШЕНИЕ

№ 2324

гр. София, 27.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 28.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3346** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Й. Л. против заповед № 29/23.03.2011г. на главния архитект на район „В.“ на Столична община (СО). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, и взе предвид определение № 12144/29.09.2011г. по адм. д. № 11383/2011г. на Върховния административен съд, Второ отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

На жалбоподателя е било издадено разрешение за строеж (РС) № 59/11.03.2011г. на главния архитект на район „В.“ на СО, за плътна ограда с височина до 2,20 м. към регулационните граници на парцела, изцяло в урегулиран поземлен имот V-262, кв.24 по плана на [населено място], м. „В. З. Киноцентър III ч. – разширение“. В имота съществува масивна тухлена ограда, за чието премахване е била издадена заповед № ДК-02-ЮЗР-63/16.11.2010г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) Югозападен район. Като е взел предвид тази заповед, издателят на горепосоченото РС го е отменил с процесния акт.

Видно от представеното по делото известие за доставяне, РС е съобщено на РДНСК на 17.03.2011г. Не се установява, нито се твърди РС да е било обжалвано, както и,

началникът на РДНСК да е отменил служебно РС съобразно правомощието си по чл.156, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

В мотивите на процесната заповед главният архитект е приел, че в случая са налице основания за преразглеждане на влязъл в сила административен акт, тъй като при извършена по-рано проверка в имота е бил установен незаконен строеж и предвид чл.148, ал.7 ЗУТ РС е издадено в нарушение на закона. Действително, с оглед посочената разпоредба, не е допустимо издаване на РС за имот, в който съществува такъв строеж - когато той е безспорно установен, а при спор относно законността му производството по издаване на РС би следвало да бъде спряно до решаване на преюдициалния спор.

Наред с това, след като РС е било издадено, във всички случаи следва да бъде взета предвид специалната норма на чл.156, ал.1 ЗУТ, съгласно която издадените РС могат да се отменят само по законосъобразност при подадена жалба от заинтересуваното лице в срока по чл. 149, ал. 3 или при служебна проверка от органите на Дирекцията за национален строителен контрол в 7-дневен срок от уведомяването им по реда на чл. 149, ал. 5 от същия закон – в случая, до 24.03.2011г. включително. Цитираната в мотивите на процесната заповед служебна проверка би могла да бъде основание за отмяна на РС от началника на РДНСК, но не овластява главния архитект за същото. Последният няма правомощия по чл.91 или чл. 99 от АПК да отменя сам (без подадена жалба) издаденото от него РС, независимо от обстоятелството, дали то е влязло в сила, или срокът за обжалването му все още не е изтекъл. АПК урежда основанията за възобновяване, като цитираната по-горе разпоредба предвижда, че влязъл в сила индивидуален административен акт или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не подлежи на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал при условията по т., т. 1 - 7. РС не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред, а подлежат на обжалване пред началника на РДНСК по смисъла на специалната разпоредба на чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, а последните административни актове подлежат на обжалване по съдебен ред, поради което в тези случаи чл. 99 от АПК не е приложим, както и упражняването на правото на отзив по чл.91, ал.1 АПК, който е допустим в производствата по общия ред, отново при подадена жалба. С оспорения акт, главният архитект сам е отменил издаденото от него РС, но същият не е бил компетентен да издава акт по този ред и на посоченото основание.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема като обективно и неоспорено от страните; обсъждането му обаче е безпредметно при установената липса на компетентност на издателя на оспорения акт да го постанови. По изложените съображения, процесната заповед е нищожна. Доколкото същата е издадена на основание и по реда за възобновяване на административно производство, установен в АПК, тя няма характера на индивидуален административен акт измежду посочените в чл.215, ал.7 ЗУТ. Следователно, настоящето решение като постановено по реда на Глава десета от АПК подлежи на касационно оспорване. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските по представен списък. Установява се по делото извършването на разноските, посочени в списъка, в общ размер на 545 (петстотин четиридесет и пет) лева. Предвид разпоредбата на чл.14 от Закона за местното

самоуправление и местната администрация, същите следва да бъдат възстановени от Столична община.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № 29/23.03.2011г. на главния архитект на район „В.“ на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ж. Й. Л., с ЕГН [ЕГН], сумата 545 лв. (петстотин четиридесет и пет) лева - разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: